

Dream A Little Dream of Me - Doris Day

Η **Ντόρις Μαίρη Ανν Κάππελχοφ** (*Doris Mary Ann Kappelhoff*), γνωστή με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο **Ντόρις Ντέι** (*Doris Day*, 3 Απριλίου 1922) είναι Αμερικανίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια γερμανικής καταγωγής.

Γεννήθηκε στο Σινσινάτι του Οχάιο και άρχισε τη σταδιοδρομία της τραγουδώντας σε μπάντα το 1939. Η δημοφιλία της άρχισε να αυξάνεται μετά την ηχογράφιση του τραγουδιού "Sentimental Journey" το 1945. Μετά την εγκατάλειψη της μπάντας του Λες Μπράουν για την έναρξη σόλο καριέρας, η Ντέι άρχισε τη μακρά συνεργασία της με την *Columbia Records*, από το 1947 ως το 1967 και με περισσότερες από 650 ηχογραφήσεις, που κατέστησαν την Ντέι μία από τις δημοφιλέστερες τραγουδίστριες του 20ού αιώνα.

Το 1948 μία ακρόαση για τον σκηνοθέτη Μάικλ Κερτίτζ, την οδήγησε στον πρώτο γυναικείο ρόλο της κινηματογραφικής ταινίας *Το ρομάντζο των 7 θαλασσών* (*Romance on the High Seas*).

Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας της η Ντέι εμφανίσθηκε σε 39 κινηματογραφικές ταινίες που σημείωσαν μεγάλη εμπορική επιτυχία. Η Ντέι ήταν υποψήφια για Όσκαρ για την ερμηνεία της στην ταινία *Τα Απόρρητα της Κρεβατοκάμαρας* (*Pillow Talk*, 1959), χάνοντας το βραβείο από τη Σιμόν Σινιορέ. Κέρδισε τρία Βραβεία Henrietta, ένα βραβείο για το σύνολο της προσφοράς της από την Ένωση Κινηματογραφικών Κριτικών του Λος Άντζελες και, το 1989, το Βραβείο Χρυσής Σφαίρας Σεσίλ Ντε Μιλ για το σύνολο του έργου της στον κινηματογράφο. Γύρισε την τελευταία ταινία της το 1968.

Ως τραγουδίστρια, τιμήθηκε με το Βραβείο Γκράμι για Συνολική Προσφορά. Τραγούδησε επίσης το βραβευμένο με Όσκαρ τραγούδι «Que Sera, Sera» (στην ταινία του 1956 *Ο άνθρωπος που γνώριζε πολλά*).

Το 2011 κυκλοφόρησε το 29ο άλμπουμ της, το *My Heart*, που έφθασε στο νο. 9 των Top 40 charts του Ηνωμένου Βασιλείου και μέχρι σήμερα (2015) η Ντέι παραμένει η μεγαλύτερη σε ηλικία εν ζωή καλλιτέχνίδα που έφθασε στο Top 10 του Ην. Βασιλείου με άλμπουμ νέου υλικού.

Από το 1971 η Ντέι άρχισε τη δραστηριότητά της ως υπέρμαχος των δικαιωμάτων των ζώων, όταν συνίδρυσε τον σύλλογο "Actors and Others for Animals" («Ηθοποιοί και άλλοι υπέρ των ζώων»). Στα τέλη της δεκαετίας ίδρυσε τον δικό της μη κερδοσκοπικό οργανισμό, τον *Doris Day Animal Foundation* και αργότερα το *Doris Day Animal League* (DDAL).

Το 2004 η Ντόρις Ντέι τιμήθηκε με το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας από τον τότε Πρόεδρο των ΗΠΑ Τζορτζ Μπους σε αναγνώριση των «διακεκριμένων υπηρεσιών της προς τη χώρα».

Δύο χρόνια αργότερα, την ίδια μέρα με την *Doris Day*, γεννιέται ένα από τα μεγαλύτερα αστέρια του κινηματογράφου.

Dream A Little Dream of Me - Doris Day

Veröffentlicht auf 2nd Junior High School of Evosmos Thessaloniki
(<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7>)

Ο **Μάρλον Μπράντο** (Marlon Brando, Jr., 3 Απριλίου 1924 - 1 Ιουλίου 2004)

ήταν Αμερικανός ηθοποιός. Θεωρείται ως ο ηθοποιός που άλλαξε τον τρόπο ερμηνείας στον κινηματογράφο καθώς και ο πιο επιδραστικός και ταλαντούχος ηθοποιός στην ιστορία του σινεμά. Οι εξαιρετικές υποκριτικές του ικανότητες φάνηκαν σε ταινίες που σκηνοθέτησε ο Ελία Καζάν την δεκαετία του 1950, όπως το *Λεωφορείον ο Πόθος* και *Το λιμάνι της αγωνίας*. Το δραματικό ύφος του ωραίου, ασυμβίβαστου και καταστρεπτικού ή αυτοκαταστροφικού νέου, που εισήγαγε ο

Μπράντο, επηρέασε πολλούς σύγχρονους του και μεταγενέστερους Αμερικανούς ηθοποιούς, όπως ο Τζέιμς Ντην, ο Πωλ Νιούμαν, ο Ρόμπερτ Ντε Νίρο και ο Τζακ Νίκολσον. Ο Μπράντο ήταν άνθρωπος που δεν τον ενδιέφεραν ιδιαίτερα τα βραβεία ηθοποιίας (πολύ σπάνια παραβρίσκονταν ο ίδιος σε βράβειυσή του, ενώ σε μία βράβειυσή του στα Βρετανικά βραβεία Bafta έστειλε την Άβα Γκάρντνερ να παραλάβει το βραβείο του), παραδέχθηκε από ένα σημείο και μετά ότι έκανε ταινίες μόνο για τα χρήματα ενώ ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τα δικαιώματα των αυτόχthonων κατοίκων (Ινδιάνων) και των Αφροαμερικανών των ΗΠΑ. Πολλοί διάσημοι ηθοποιοί όπως οι: Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, Κερκ Ντάγκλας, Τζακ Νίκολσον, Ρόμπερτ Ντε Νίρο, Μάικλ Κέιν, Ντάστιν Χόφμαν, Άντονι Χόπκινς, Τζέρεμι Άιρονς, Αλέν Ντελόν, Ζεράρ Ντεπαρντιέ, Ιβ Μοντάν, Λεονάρντο Ντι Κάπριο κ.α. όπως και πολλοί διάσημοι σκηνοθέτες όπως οι: Φράνσις Κόπολα, Μάρτιν Σκορσέζε, Ελία Καζάν, Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, Μίκαελ Χάνεκε κ.α. έχουν παραδεχθεί δημόσια ότι ο Μπράντο υπήρξε ο μεγαλύτερος ηθοποιός του κινηματογράφου.

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου τον έχει κατατάξει τέταρτο στη λίστα με τους 25 μεγαλύτερους άνδρες σταρ όλων των εποχών.

Έχει βραβευτεί μεταξύ των άλλων με δύο (2) Όσκαρ Α ανδρικού ρόλου για τις ερμηνείες του στις ταινίες "Το λιμάνι της Αγωνίας " του σκηνοθέτη Ελία Καζάν (1955) και "ο Νονός" του σκηνοθέτη Φράνσις Φορντ Κόπολα(1973) (ένα Όσκαρ το οποίο αρνήθηκε να παραλάβει διαμαρτυρόμενος για τον τρόπο παρουσίασης των αυτόχthonων κατοίκων (Ινδιάνων) της Αμερικής από τις ταινίες του Χόλυγουντ και αυτή η ενέργειά του αποτελεί την πρώτη μεγάλη σύγκρουσή του με την κατεστημένη αντίληψη του Χόλυγουντ), ένα (1) βραβείο φεστιβάλ Καννών (1952) για την ερμηνεία του στην ταινία "Βίβα Ζαπάτα" και τρία (3) διαδοχικά Βρετανικά βραβεία Bafta (1953, 1954 και 1955). Η μη βράβειυσή του το 1952 με βραβείο Όσκαρ Α ανδρικού ρόλου για την εμβληματική του ερμηνεία-σταθμό στην ταινία "Λεωφορείο ο Πόθος" -και ενώ το υπόλοιπο συμπρωταγωνιστικό του καστ είχε βραβευτεί για την ίδια ταινία- , αποτελεί την πιο "περίεργη" απόφαση όσον αφορά τις βραβεύσεις ηθοποιών στην ιστορία των Όσκαρ. Μια δεύτερη μεγάλη σύγκρουση με τους ισχυρούς του Χόλυγουντ θα γίνει μερικά χρόνια αργότερα από την πρώτη όταν ο Μπράντο θα μιλήσει για το Εβραιοκρατούμενο Χόλυγουντ.

Quell-URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1776>